

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 687/05
15.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Sonje Manojlović, Dragana Acimovića, Anđelke Stanković i Janka Lazarevića, članova veća i savetnika Mile Banduke, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji i dr., rešavajući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Beogradu, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K. 1252/04 od 22.2.2005.godine, posle sednice veća održane dana 15.9.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Beogradu a presuda Okružnog suda u Beogradu K. broj 1252/04 od 22.2.2005.godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom je oglašen krivim optuženi AA zbog krivičnih dela neovlašćeno držanje vatrenog oružja, municije i eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i izazivanja opšte opasnosti iz člana 187. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci i za navedena dela u sticaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora od jedne godine i dva meseca u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 1.6. do 17.6.2004.godine.

Istom presudom optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta navedenih u izreci pobijane presude i određeno da će se ti predmeti po pravnosnažnosti presude dostaviti nadležnom SUP-u.

Optuženom je izrečena mera bezbednosti obavezno lečenje alkoholičara na slobodi i određeno da će se ista izvršiti nakon pravnosnažnosti presude pri Zavodu za bolesti zavisnosti u Dražerovoj ulici u Beogradu.

Optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv te presude žalbu je izjavio Okružni javni tužilac u Beogradu zbog odluke o krivičnoj sankciji s predlogom da se presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora u dužem trajanju.

Branilac optuženog adv.AB je podnela odgovor na žalbu javnog tužioca s predlogom da se žalba kao neosnovana odbije a prvostepena presuda potvrdi.

Republički javni tužilac Srbije je podneskom Ktž. 826/05 od 26.4.2005.godine podržao žalbu Okružnog javnog tužioca i predložio da se ta žalba uvaži.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta i po oceni navoda iznetih u žalbi i odgovoru na tu žalbu našao:

Prvostepena presuda ne sadrži povrede zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP).

Ispitujući prvostepenu presudu u pobijanom delu Vrhovni sud nalazi da je žalba javnog tužioca neosnovana.

Pojedinačne te jedinstvena kazna zatvora od jedne godine i dva meseca na koju je optuženi osuđen pobijanom presudom u skladu su sa težinom izvršenih krivičnih dela i stepenom krivične odgovornosti optuženog. Prilikom odmeravanja kazne prvostepeni sud je imao u vidu sve u ovom pogledu relevantne činjenice i okolnosti, pa je tako kao olakšavajuće okolnosti uzeo priznanje dela izraženo kajanje, okolnost da je bio u posebnom raspoloženju zbog davanja pomena svom ocu da se radi o licu koje je u radnom odnosu i da se nalazi pred penzijom, koje je okolnosti s pravom ocenio osobito olakšavajućim okolnostima koje opravdavaju primenu odredaba člana 42. i 43. OKZ i utvrđivanje kazne zatvora ispod najmanje mere propisane kazne za krivična dela u pitanju. Neosnovani su stoga navodi žalbe javnog tužioca da je utvrđena kazna zatvora za krivično delo neovlašćeno držanje vatrenog oružja, municije i eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji blaga s obzirom na ogromnu količinu vatrenog oružja, municije i eksplozivnih materija koju je optuženi neovlašćeno držao a što je prvostepeni sud svakako imao u vidu.

Takođe su neosnovani i navodi žalioaca da je optuženi priznao izvršenje toga dela u situaciji kada je navedeno oružje bombe i municija pronađeno i oduzeto i ukazuje da isto ne može predstavljati olakšavajuću a ni osobito olakšavajuću okolnost.

Stoga se kako pojedinačne tako i jedinstvena kazna zatvora za dela izvršena u sticaju ocenjuju dovoljnim za ostvarenje u zakonu propisane svrhe kažnjavanja (član 33. OKZ) pa se suprotni navodi žalbe o blago utvrđenoj kazni za krivično delo neovlašćeno držanje vatrenog oružja, municije i eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji te i blagoj jedinstvenoj kazni zatvora kao i predlog za izricanje strože kazne pokazuju neosnovanim.

Pravilne su i odluke o meri bezbednosti oduzimanja predmeta i obaveznog lečenja alkoholičara na slobodi donete na osnovu člana 69. i 65. OKZ.

Sa svega napred iznetog a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Mila Banduka, s.r. sudija,

Novica Peković,s.r.

Za tačnost otpravka

sr